

1668**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 3 października 2005 r.

w sprawie trybu uzyskiwania przez żołnierzy niezawodowych zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą

Na podstawie art. 66 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1496) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, zwanych dalej „żołnierzami”, którzy:

- 1) odbywają:
 - a) zasadniczą służbę wojskową,
 - b) nadterminową zasadniczą służbę wojskową,
 - c) przeszkolenie wojskowe,
 - d) ćwiczenia wojskowe,
 - e) okresową służbę wojskową;
- 2) pełnią służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

§ 2. 1. Zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą żołnierza, zwanego dalej „zezwoleniem”, udziela dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową, zwany dalej „dowódcą jednostki wojskowej”.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia, w trybie określonym w rozporządzeniu, nie dotyczy żołnierzy wyjeżdżających:

- 1) do służby lub pełniących służbę poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135);
- 2) w celach służbowych poza granice państwa.

§ 3. 1. Zezwolenia udziela się na pisemny wniosek żołnierza.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia żołnierz wnosi drogą służbową.

3. Zezwolenie może być udzielone również za zgodą żołnierza na pisemny wniosek podmiotu organizującego wyjazd i pobyt za granicą, którym może być:

- 1) stowarzyszenie kultury fizycznej lub związek, w którym jest ono zrzeszone, albo inna jednostka organizacyjna prowadząca działalność sportową — jeżeli wyjazd i pobyt za granicą ma nastąpić w celach sportowych;

2) organ państwowy, organ samorządu terytorialnego, stowarzyszenie albo organizacja społeczna — jeżeli wyjazd i pobyt za granicą ma nastąpić w sprawach należących do ich działalności;

3) stowarzyszenie zrzeszające żołnierzy rezerwy — jeżeli wyjazd i pobyt dotyczy żołnierzy, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. d, i wynika z międzynarodowych zobowiązań tego stowarzyszenia.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, wnosi się bezpośrednio do dowódcy jednostki wojskowej.

5. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien być uzasadniony oraz zawierać:

- 1) nazwę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową;
- 2) określenie celu wyjazdu;
- 3) wskazanie zamierzonego miejsca i czasu pobytu w granicą oraz określenie trasy przejazdu i terminu powrotu;
- 4) w przypadku wyjazdu, o którym mowa w ust. 3, pisemną zgodę żołnierza na wyjazd i pobyt za granicą.

6. Wniosek żołnierza albo jego pisemna zgoda powinien zawierać jego oświadczenie o posiadaniu przez niego dokumentu uprawniającego do wyjazdu za granicę.

7. Wniosek o udzielenie zezwolenia wnosi się na co najmniej trzydzieści dni przed planowanym terminem wyjazdu za granicę.

8. W uzasadnionych przypadkach dowódca jednostki wojskowej może rozpoznać wniosek mimo niezachowania terminu, o którym mowa w ust. 7.

§ 4. 1. Przełożeni żołnierza opiniują jego wniosek o udzielenie zezwolenia i przesyłają do dalszego rozpatrzenia nie później niż w ciągu dwóch dni od dnia jego otrzymania.

2. Dowódca jednostki wojskowej powinien rozpatrzyć wniosek w ciągu czternastu dni od dnia jego otrzymania, nie później jednak niż na siedem dni przed planowanym terminem wyjazdu żołnierza za granicę, z zastrzeżeniem ust. 3 i § 3 ust. 8.

3. Dowódca jednostki wojskowej przed udzieleniem zezwolenia może zwrócić się o opinię do właściwej jednostki organizacyjnej Wojskowych Służb Informacyjnych. Opinię wydaje się w ciągu siedmiu dni.

§ 5. 1. Udzielenie zezwolenia polega na zamieszczeniu adnotacji w tej sprawie na wniosku oraz stwierdzeniu tego faktu w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej.

2. Z rozkazem, o którym mowa w ust. 1, zapoznaje się, za podpisem, żołnierza.

3. W przypadku, o którym mowa w § 3 ust. 3, o udzieleniu zezwolenia powiadamia się na piśmie podmiot, który złożył wniosek o udzielenie tego zezwolenia.

4. Wyciąg z rozkazu, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się żołnierzowi wyjeżdżającemu za granicę.

§ 6. 1. Odmowa udzielenia zezwolenia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. Odwołanie od decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia wnosi się w terminie trzech dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej, który wydał tę decyzję, do przełożonego tego dowódcy.

3. W przypadku, o którym mowa w § 3 ust. 3, o odmowie udzielenia zezwolenia powiadamia się na piśmie podmiot, który złożył wniosek o udzielenie tego zezwolenia.

4. Wniesienie odwołania przysługuje jedynie żołnierzowi.

5. Przełożony, o którym mowa w ust. 2, rozpatruje odwołanie w terminie nie później niż na dzień przed planowanym terminem wyjazdu żołnierza za granicę.

6. W przypadku udzielenia zezwolenia przez przełożonego, o którym mowa w ust. 2, dowódca jednostki wojskowej stwierdza ten fakt w rozkazie dziennym. Przepisy § 5 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

7. Od decyzji wydanej po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny odwołanie nie przysługuje.

§ 7. W przypadku rezygnacji z wyjazdu i pobytu za granicą żołnierz jest zobowiązany powiadomić o tym fakcie dowódcę jednostki wojskowej.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie zasad i trybu uzyskiwania przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicę oraz właściwości organów wojskowych w tych sprawach (Dz. U. Nr 89, poz. 444, z 1995 r. Nr 50, poz. 272 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 430).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1669

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 29 września 2005 r.

w sprawie udzielania pomocy uchodźcom

Na podstawie art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe zasady i tryb udzielania pomocy uchodźcom;

2) wysokość świadczeń pieniężnych;

3) formy i zakres pomocy;

4) metody i sposoby monitorowania postępów uchodźców w ich integracji;

5) dopuszczalne sytuacje pozwalające na zmianę miejsca zamieszkania w okresie trwania indywidualnego programu integracji i tryb postępowania w tych sprawach;

6) warunki wstrzymania pomocy lub jej odmowy.

§ 2. 1. Pomocy uchodźcom udziela się w zależności od ich indywidualnej sytuacji życiowej oraz sytuacji ich rodzin.

2. Uchodźca po dokonaniu wyboru miejsca stałego pobytu zgłasza potrzebę otrzymania wsparcia do

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 265, poz. 2643).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493.